

100329

Okkupasjonen gir hard hverdag for palestinerne

NABLUS, VESTBREDDEN (NTB-Helen Vogt): Heldigvis meldte ungen sin ankomst tidlig på formiddagen, så hun rakk trygt fram til Al Ittihad-hospitalet før portforbudet trådte i kraft. De siste dagene har det ikke vært før ved 17-tida, men i dag begynte de israelske høyttalerne å gjalle allerede midt på dagen – med beskjed til innbyggerne i Nablus om å pelle seg innendørs og holde seg der.

Ikke at israelerne nekter den palestinske ambulansen å rykke ut i akutte tilfeller – uansett portforbud. Men velsperringer og militære kontroller betyr forsinkelser, og sykehuset har dessuten bare en ambulanse.

Det kirurgiske utstyret er derimot bra nok, og selv om det ble nødvendig med keiser-snitt gikk fødselen fint. Det ble ei jente.

Hvis de politiske forholdene i Israel ikke forandrer seg betraktelig, kommer hun til å vokse opp med hat – ikke bare mot israelerne, men mot alle jøder, selv om den tradisjonelle europeiske antisemittismen egentlig ikke har noen grobunn her. Noen har forsøkt å sammenligne Israels politikk overfor palestinerne med nazistenes ugjerninger mot jødene. Det er en helt urimelig sammenligning. Men nordmenn som opplevde tysk okkupasjon vil kunne kjenne seg igjen i de daglige ydmykelsene som umyndiggjøring og fremmedstyre bærer med seg. Er de ærlige mot seg selv vil de trolig også kjenne igjen hatet og forakten som disse ydmykelsene avler.

Intifadah

I etasjen over fødestua ligger Intifadah-avdelingen – for dem som er blitt skadd i sam-

Flyktningeleiren Deheyshe utenfor Betlehem. Under Golfkrigen hadde både unger og voksne husarrest i seks uker i strekk.

menstet med israelske soldater. Etter mer enn tre års kontinuerlige opptøyer er kirurgene her blitt eksperter på å behandle sårskader etter marmor- og gummikuler. 48 år gamle Abdullah satt på trappa foran sitt eget hus i landsbyen Qalqilyah da han ble truffet av et streifskudd.

Kula gikk tvers igjennom kroppen, men han var heldig. Soldatene fraktet ham selv til et sykehus på den israelske siden, der han fikk førsteklasses behandling. Men for hver slik selskinnshistorie får vi høre ti-talls skrekkeeksempler på bøllete og brutal oppførsel fra de israelske okkupantenes side.

Blant gutter og menn mellom 14 og 40 er det sjelden å finne en palestinere som ikke har vært arrestert. Næringsdrivende klager over trakassering i form av vilkårlige regler og bestemmelser som i praksis gjør det bortimot umulig å tjene til livets opphold.

Palestina?

Under Golf-krigen, da det var kontinuerlig portforbud i seks uker, utviklet israelerne et sinnrikt passerseddelsystem, som innebærer at folk fra forskjellige deler av Vestbredden ikke lenger kan besøke hverandre. Tillatelse til å arbeide og tillatelse til å reise tildeles på okkupantenes nåde. Å stå i kø for å få riktig stempel er blitt en vesentlig del av den palestinske hverdagen.

Intifadah betyr å riste av seg, å bli kvitt noe. Bare de mest virkelighetsfjerne fanatikere tror det er mulig å «bli kvitt» Israel. Men mange ser bare en mulig framtid hvis ikke okkupasjonen snart tar slutt.

– Det blir full borgerkrig. Selv bodde jeg i Libanon i 1976, og jeg har sett forferdelige ting. Jeg har sett folk komme hjem med avskårne ører i lomma. Jeg ønsker bare å leve i fred. Men slik det er nå kan det ikke fortsette, sier drosjesjåføren som tålmodig manøvrerer gjennom de israelske velsperringene fram mot flyplassen på vår vei hjem.